

საქართველოში ძალაშია საქართველოს პარლამენტის
1994 წლის 21 აპრილის დადგენილებით

კ თ ხ ვ ე ნ ც ი ა
ბიოლოგიური მრავალფეროვნების შესახებ

პრეამბულა

ხელშემქვრელი მხარეები, რომლებმაც შევიცანით ბიოლოგიური მრავალფეროვნების წარუვალი დირებულება, აგრეთვე, ბიოლოგიური მრავალფეროვნების და მისი კომპონენტების ეკოლოგიური, გენეტიკური, სოციალური და ესთეტიკური მნიშვნელობა,

შევიცანით აგრეთვე ბიოლოგიური მრავალფეროვნების დიდი მნიშვნელობა ბიოსფეროს სიცოცხლის უბრუნველმყოფი სისტემების ევოლუციისა და შენარჩუნებისათვის,

ვადასტურებთ, რომ ბიოლოგიური მრავალფეროვნების შენარჩუნება მთელი კაცობრიობის საერთო ამოცანაა,

კვლავ ვადასტურებთ, რომ სახელმწიფოებს საკუთარი ბიოლოგიური რესურსების განკარგვის სუვერენული უფლებები აქვთ,

ვადასტურებთ აგრეთვე, რომ სახელმწიფოები პასუხისმგებელნი არიან თავიანთი ბიოლოგიური მრავალფეროვნებისა და ბიოლოგიური რესურსების თანაბარზომიერი გამოყენებისათვის,

შეფიქრიანებული ვართ იმით, რომ ბიოლოგიური მრავალფეროვნება არსებითად მცირდება ადამიანის ბოგიერთი სახის საქმიანობის შედეგად, შეგნებული გვაქვს ბიოლოგიური მრავალფეროვნების შესახებ ინფორმაციისა და ცოდნის საერთო ნაკლებობა და სამეცნიერო-ტექნიკური და ორგანიზაციული პოტენციალის განვითარების აუცილებლობა ამ პრობლემის საყოველთაო გააზრების მიზნით, რაც საფუძვლად დაედება შესაბამისი ღონისძიებების დაგეგმვასა და განხორციელებას,

აღვნიშნავთ, რომ საჭიროა წინასწარ განვჭვრიტოთ, თავიდან ავიცილოთ და ძირშივე აღკვეთოთ ბიოლოგიური მრავალფეროვნების მნიშვნელოვნად შემცირების ან დაკარგვის მიზებები,

აღვნიშნავთ აგრეთვე, რომ იმ შემთხვევებში, როცა იქმნება ბიოლოგიური მრავალფეროვნების მნიშვნელოვანი შემცირების ან დაკარგვის საფრთხე, უდავო სამეცნიერო ფაქტების უქონლობა ასეთი საფრთხის მინიმუმამდე შემცირების ან აღკვეთის ღონისძიებათა გადადების საბაბი არ უნდა გახდეს,

აღვნიშნავთ შემდგომ, რომ ბიოლოგიური მრავალფეროვნების შენარჩუნების ძირითადი პირობაა ეკოსისტემების და ბუნებრივი ბინადრობის ადგილების ex-situ შენარჩუნება, სიცოცხლის უნარიან სახეობათა პოპულაციების დაცვა და აღდგენა მათ ბუნებრივ პირობებში,

აღვნიშნავთ შემდგომ, რომ ex-situ ღონისძიებებს, უპირატესად წარმოშობის ქვეყანაში, დიდი მნიშვნელობა აქვს,

ვცნობთ, რომ ტრადიციული ცხოვრების წესის მატარებელი ბევრი ადგილობრივი თემი და მკვიდრი, დიდად და ტრადიციული დამოკიდებულია ბიოლოგიურ რესურსებზე და სასურველია სამართლიან საფუძველზე ერთობლივად სარგებლობდნენ სიკეთით, რომელიც დაკავშირებულია იმ ტრადიციული ცოდნის სიახლეებისა და პრაქტიკის

გამოყენებასთან, რომლებსაც რაიმე დამოკიდებულება აქვთ ბიოლოგიური მრავალფეროვნების შენარჩუნებასთან და მისი კომპონენტების თანაბარზომიერ გამოყენებასთან,

ვაღიარებთ აგრეთვე ქალების მნიშვნელოვან როლს ბიოლოგიური მრავალფეროვნების შენარჩუნებასა და თანაბარზომიერ გამოყენებაში და ვადასტურებთ ქალების ფართო მასშტაბის მონაწილეობის საჭიროებას ბიოლოგიური მრავალფეროვნების შენარჩუნების პოლიტიკის შემუშავებაში და განხორციელებაში ყველა დონეზე,

აღვნიშნავთ სახელმწიფო სამთავრობათაშორისო ორგანიზაციებსა და არსახელმწიფოებრივ სექტორს შორის საერთაშორისო, რეგიონალური და გლობალური თანამშრომლობის წახალისების მნიშვნელობას და აუცილებლობას ბიოლოგიური მრავალფეროვნების შენარჩუნების და მისი კომპონენტების თანაბარზომიერი გამოყენების საქმეში,

ვცნობთ, რომ, თუ ახალ და დამატებით ფინანსურ რესურსებს გამოვყოფთ და შესაბამისი ტექნოლოგიებით სათანადო უბრუნველვყოფთ, ეს არსებითად გააფართოებს მსოფლიოს შესაძლებლობებს იმისათვის, რომ გადაიჭრას ბიოლოგიური მრავალფეროვნების შენარჩუნების პრობლემა,

ვცნობთ, რომ საჭიროა სპეციალური დებულება იმის თაობაზე, რომ დაკმაყოფილდეს განვითარებადი ქვეყნების მოთხოვნილებანი, მათ შორის, გამოვყოთ ახალი და დამატებითი ფინანსური რესურსები და სათანადო უბრუნველვყოთ შესაბამის ტექნოლოგიებით,

ამასთან დაკავშირებით, აღვნიშნავთ რა ყველაზე ნაკლებად განვითარებული ქვეყნების და პატარა კუნძულოვანი სახელმწიფოების განსაკუთრებულ პირობებს,

ვცნობთ, რომ ბიოლოგიური მრავალფეროვნების შენარჩუნებას სჭირდება მნიშვნელოვანი კაპიტალდაბანდება და რომ ასეთი, კაპიტალდაბანდებიდან მოსალოდნელია დიდალი ეკოლოგიური, ეკონომიკური და სოციალური სარგებლის მიღება,

ვცნობთ, რომ განვითარებადი ქვეყნების უპირველესი და უმთავრესი ამოცანებია ეკონომიკური და სოციალური განვითარება და სიღარიბის ლიკვიდაცია,

შევიცანით, რომ ბიოლოგიური მრავალფეროვნების შენარჩუნებას და თანაბარზომიერ გამოყენებას გადამწყვეტი მნიშვნელობა აქვს იმისათვის, რომ დაკმაყოფილდეს დედამიწის მზარდი მოსახლეობის მოთხოვნები სურსათისა და ჯანმრთელობის დაცვაზე, აგრეთვე სხვა მოთხოვნილებანი, და როგორც გენეტიკური რესურსების, ისე ტექნოლოგიების მისაწვდომობას და მათ ერთობლივ გამოყენებას დიდი მნიშვნელობა აქვს ამ ამოცანების გადაჭრაში,

აღვნიშნავთ, რომ საბოლოო ბიოლოგიური მრავალფეროვნების შენარჩუნება და თანაბარზომიერი გამოყენება განამტკიცებს სახელმწიფოთა მეცნიერულ ურთიერთობას და ხელს შეუწყობს მთელი კაცობრიობის მშვიდობის განმტკიცებას,

გვერს, რომ განმტკიცდეს და შეივსოს ბიოლოგიური მრავალფეროვნების და მისი თანაბარზომიერი გამოყენების შესახებ არსებული საერთაშორისო შეთანხმებანი,

მტკიცედ გვაქვს გადამწყვეტილი შევინარჩუნოთ და თანაბარზომიერად გამოვიყენოთ ბიოლოგიური მრავალფეროვნება ახლანდელი და მომავალი თაობების საკეთილდღეოდ,

შევთანხმდით შემდეგზე:

მუხლი 1

მიზნები

მოცემული კონვენციის მიზნებს, რომელთა მიღწევას უნდა ვესწრაფვოდეთ მისი შესაბამის დებულებების თანახმად, წარმოადგენს ბიოლოგიური მრავალფეროვნების შენარჩუნება მისი კომპონენტების თანაბარბომიერი გამოყენება და გენეტიკური რესურსების გამოყენებით ერთობლივი სარგებლის მიღება სამართლიან და თანასწორ საფუძველზე, მათ შორის იმ გზით, რომ ჯეროვნად მისაწვდომი იყოს გენეტიკური რესურსები და სათანადოდ გავუჩიაროთ ერთმანეთს შესაბამისი ტექნოლოგიები ამ რესურსებზე და ტექნოლოგიებზე ყველა უფლების გათვალისწინებით, აგრეთვე საჭირო დაფინანსების გზით.

მუხლი 2

ტერმინების გამოყენება

კონვენციის მიზნებისათვის:

“ბიოლოგიური მრავალფეროვნება” ნიშნავს ყველა წყაროს ცოცხალი ორგანიზების ვარიაბელობას, მათ შორის, ხელეთის, ზღვისა და სხვა წყლების ეკოსისტემებისა და ეკოლოგიური კომპლექსებისა, რომელთა ნაწილს თვითონვე წარმოადგენენ. ეს ცნება მოიცავს მრავალფეროვნებას სახეობის ფარგლებში, სახეობათა შორის და ეკოსისტემების მრავალფეროვნებას.

“ბიოლოგიური რესურსები” მოიცავს გენეტიკურ რესურსებს, ორგანიზმებს ან მათ ნაწილებს, პოპულაციებს ან ეკოსისტემების სხვა ნებისმიერ ბიოტიკურ კომპონენტებს. რომელთაც ფაქტობრივი ან პოტენციური სარგებლობის მოგანა შეუძლიათ კაცობრიობისათვის.

“ბიოტექნოლოგია” ნიშნავს ნებისმიერი სახეობის ტექნოლოგიას, რომელიც დაკავშირებულია ბიოლოგიურ სისტემათა, ცოცხალ ორგანიზმთა ან მათგან წარმოებულთა გამოყენებასთან პროდუქტების თუ პროცესების შესაქმნელად ან შესაცვლელად მათი კონკრეტული გამოყენების მიზნით.

“გენეტიკური რესურსების წარმოშობის ქვეყანა” ნიშნავს ქვეყანას, რომელსაც აქვს ეს გენეტიკური რესურსები *In-situ* პირობებში.

“გენეტიკური რესურსების მიმწოდებელი ქვეყანა” ნიშნავს ქვეყანას, რომელიც აწვდის გენეტიკურ რესურსებს, შევროვებულ *In-situ* წყაროებიდან, მათ შორის ველურ და მოშინაურებულ სახეობათა პოპულაციებს, ან *ex-situ* წყაროებიდან მიღებულს, იმის მიუხედავად, წარმოშობილი არიან ამ ქვეყანაში თუ არა.

“მოშინაურებული ან კულტივირებული სახეობები” ნიშნავს სახეობებს, რომელთა ევოლუციის პროცესზე გავლენას ახდენს ადამიანი თავისი მოთხოვნილებების დაკმაყოფილების მიზნით.

“ეკოსისტემა” ნიშნავს მცენარეთა, ცხოველთა და მიკროორგანიზმთა თანასაზოგადოებებს, აგრეთვე მათი გარემომცველი უსულო გარემოს დინამიკურ კომპლექსს, რომლებიც ურთიერთქმედებენ როგორც ერთიანი ფუნქციური მთლიანობა.

“*ex-situ* შენარჩუნება” ნიშნავს ბიოლოგიური მრავალფეროვნების კომპონენტების შენარჩუნებას. მათი ბუნებრივი ბინადრობის ფარგლებს გარეთ.

“გენეტიკური მასალა” ნიშნავს მცენარეული, ცხოველური, მიკრობული ან სხვა წარმოშობის ნებისმიერ მასალას, რომელიც შეიცავს მემკვიდრეობითობის ფუნქციურ ერთეულებს.

“გენეტიკური რესურსები” ნიშნავს გენეტიკურ მასალას, რომელსაც ფაქტობრივი

ან პოტენციური დირებულება აქვს.

“ბინადრობის ადგილი” ნიშნავს ადგილის ტიპს ან ამა თუ იმ თრგანიზმის ან პოპულაციის ბუნებრივი ბინადრობის ადგილს. “In-situ პირობები” ნიშნავს პირობებს, რომლებშიც არსებობენ გენეტიკური რესურსები ეკოსისტემების და ბინადრობის ბუნებრივი ადგილების ფარგლებში, ხოლო მოშინაურებული ან კულტივირებული სახეობების მიმართ – იმ გარემოში, რომელშიც მათ შეიძინეს თავიანთი დამახასიათებელი ნიანთვისებები.

“დაცული რაიონი” ნიშნავს გეოგრაფიულად მონიშნულ ტერიტორიას, რომელიც გამოყოფილია, რეგულირდება და გამოიყენება კონკრეტული ბუნებადაცვითი მიზნების მისაღწევად.

“ეკონომიკური ინტეგრაციის რეგიონალური ორგანიზაცია” ნიშნავს ორგანიზაციას, რომელსაც ქმნიან მოცემული რეგიონის სუვრენული სახელმწიფოები და რომელსაც მისმა წევრმა სახელმწიფოებმა მიანიჭეს უფლებმოსილება ამ კონვენციით მოსაგვარებელ საკითხებში; სათანადო უფლებამოსილია, საშინაო პროცედურების შესაბამისად ხელი მოაწეროს, რატიფიკაციას უყოს, მიიღოს და მოიწონოს კონვენცია ან შეუერთდეს მას.

“თანაბარზომიერი გამოყენება” ნიშნავს ბიოლოგიური მრავალფეროვნების კომპონენტების ისეთი სახით და ტემპით გამოყენებას, რომელიც გრძელვადანი პერსპექტივით არ იწვევს ბიოლოგიური მრავალფეროვნების გამოფიტვას. ამასთან ინარჩუნებს უნარს დააკმაყოფილოს დღევანდელი და მომავალი თაობების მოთხოვნილებები და შესაბამება მათს მისწრაფებებს.

“ტექნოლოგია” მოიცავს ბიოტექნოლოგიას.

მუხლი 3 პრინციპი

გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის წესდების და საერთაშორისო სამართლის პრინციპების შესაბამისად, სახელმწიფოებს სუვერენული უფლება აქვთ დაამუშაონ საკუთარი რესურსები გარემოს დაცვის სფეროში თავიანთი პოლიტიკის შესაბამისად და პასუხს აგებენ იმის უზრუნველსაყოფად, რომ მათი იურისდიქციის ფარგლებში ან მათი კონტროლით საქმიანობამ არ ავნოს სხვა სახელმწიფოების ან რაიონების გარემოს ეროვნული იურისდიქციის ფარგლებს გარეთ.

მუხლი 4 იურისდიქციის სფერო

თუ სხვა სახელმწიფოების უფლებები დაცულია და თუ კონვენციაში აშკარად არ არის გათვალისწინებული სხვა რამ, კონვენციის დებულებები გამოიყენება ყოველი ხელშემკვრელი მხარის მიმართ:

ა) იმ მხრივ, რაც შეეხება ბიოლოგიური მრავალფეროვნების კომპონენტებს ეროვნული იურისდიქციის ფარგლებში; და

ბ) იმ მხრივ, რაც შეეხება პროცესებს და საქმიანობას, მათი შედეგების გამოვლინების ადგილის მიუხედავად, რომლებიც ხორციელდება მისი იურისდიქციით ან კონტროლით, როგორც ეროვნული იურისდიქციის ფარგლებში, ისევე ეროვნული იურისდიქციის ფარგლებს გარეთ.

მუხლი 5

თანამშრომლობა

ყოველი ხელშემკვრელი მხარე, რამდენადაც ეს შესაძლებელი და საჭიროა, სხვა ხელშემკვრელ მხარეებთან უშუალოდ ან, თუ საჭიროა, საერთაშორისო კომპეტენტური ორგანიზაციების მეშვეობით, ეროვნული იურისდიქციის ფარგლებს გარეთ მდებარე რაიონების მიმართ და სხვა საკითხებში, რომლებიც ურთიერთსაინტერესოა, რათა შევინარჩუნოთ და თანაბარბომიერად გამოვიყენოთ ბიოლოგიური მრავალფეროვნება.

მუხლი 6

**ბიოლოგიური მრავალფეროვნების შენარჩუნების და
თანაბარბომიერი გამოყენების საერთო ღონისძიებანი**

ყოველი ხელშემკვრელი მხარე თავისი კონკრეტული პირობებისა და შესაძლებლობების შესაბამისად:

ა) შეიმუშავებს ბიოლოგიური მრავალფეროვნების შენარჩუნებისა და თანაბარბომიერი გამოყენების ეროვნულ სტრატეგიას, გეგმებსა თუ პროგრამებს, ამ მიზნებს მოარგებს არსებულ სტრატეგიას, გეგმებსა თუ პროგრამებს, რომლებიც ასახავენ, კერძოდ, ამ კონვენციაში ჩამოყალიბებულ ღონისძიებებს, შესაბამის ხელშემკვრელ მხარეს რომ ეხება; და

ბ) რამდენადაც ეს შესაძლოა და მიზანშეწონილია, ითვალისწინებს შესაბამის სექტორულ თუ საესქტორათაშორისო გეგმებში, პროგრამებსა და პოლიგიკაში ბიოლოგიური მრავალფეროვნების შენარჩუნებისა და თანაბარბომიერი გამოყენების ღონისძიებებს.

მუხლი 7

განსაზღვრა და მონიტორინგი

ყოველი ხელშემკვრელი მხარე, რამდენადაც ეს შესაძლებელი და მიზანშეწონილია, კერძოდ, 8-10 მუხლების მიზნებისათვის:

ა) განსაზღვრავს ბიოლოგიური მრავალფეროვნების კომპონენტებს, რომლებსაც დიდი მნიშვნელობა აქვს მისი შენარჩუნებისა და თანაბარბომიერი გამოყენებისათვის, კატეგორიების საორიენტაციო იმ ნუსხის გათვალისწინებით, რომელიც მოყვანილია | დანართში;

ბ) ნიმუშების შერჩევით და სხვა მეთოდებით ახორციელებს ბიოლოგიური მრავალფეროვნების კომპონენტების მონიტორინგს, რომლებიც განსაზღვრულია ბემოთ მოყვანილი ა) ქვეპუნქტის შესაბამისად, უთმობს რა განსაკუთრებულ ყურადღებას იმ კომპონენტებს, რომელთა შენარჩუნებისთვისაც საჭიროა გადაუდებელი ღონისძიებები, აგრეთვე იმ კომპონენტებს, რომლებიც თანაბარბომიერი გამოყენების ყველაზე მეტ შესაძლებლობებს იძლევა;

ც) განსაზღვრავს საქმიანობის პროცესებს და კატეგორიებს, რომლებიც მნიშვნელოვან საბიანო ბემოქმედებას ახდენენ ან შეუძლიათ მოახდინონ ბიოლოგიური მრავალფეროვნების შენარჩუნებასა და თანაბარბომიერ გამოყენებაზე, და ახორციელებს მათი შედეგების მონიტორინგს ნიმუშების შერჩევით და სხვა მეთოდების მეშვეობით, და

დ) ამა თუ იმ გზით აგროვებს და სისტემატიზაციაში მოჰყავს ის მონაცემები, რომლებიც მიღებულია განსაზღვრის და მონიტორინგის ღონისძიებების შედეგად ბემოთ მოყვანილი a, b, და c ქვეპუნქტების შესაბამისად.

მუხლი 8.
In-sity-ს შენარჩუნება

ყოველი ხელშემკვრელი მხარე, რამდენადაც ეს შესაძლებელი და
მიზანშეწონილია:

- a) ქმნის დაცული რაიონების ან ისეთი რაიონების სისტემას, სადაც საჭიროა სპეციალური ღონისძიებები ბიოლოგიური მრავალფეროვნების შესანარჩუნებლად;
- b) საჭიროების შემთხვევაში შეიმუშავეს დაცული რაიონების ან იმ რაიონების შერჩევის, შექმნის და რაციონალური გამოყენების სახელმძღვანელო პრინციპებს, სადაც საჭიროა სპეციალური ღონისძიებები ბიოლოგიური მრავალფეროვნების შესანარჩუნებლად;
- c) არეგულირებს ან რაციონალურად იყენებს ბიოლოგიურ რესურსებს, რომლებსაც დიდი მნიშვნელობა აქვს ბიოლოგიური მრავალფეროვნების შენარჩუნებისათვის დაცულ რაიონებში ან მათ ფარგლებს გარეთ, რათა უბრუნველყოფილი იყოს მათი შენარჩუნება და თანაბარზომიერი გამოყენება;
- d) ხელს უწყობს ეკოსისტემის, ბუნებრივი ბინადრობის აღვიდების დაცვას და სახეობათა სიცოცხლისუნარიანი პოპულაციების შენარჩუნებას ბუნებრივ პირობებში;
- e) წაახალისებს ეკოლოგიურად დასაბუთებულ და მყარ განვითარებას დაცული რაიონების მიმდებარე რაიონებში ამ რაიონების დაცვისათვის ხელშეწყობის მიზნით;
- f) ახორციელებს ღონისძიებებს დეგრადირებული ეკოსისტემის სარეაბილიტაციოდ ან აღსადგენად და ხელს უწყობს საფრთხეში მყოფ სახეობათა აღდგენას, კერძოდ, გეგმების შემუშავების, განხორციელებისა და რაციონალური გამოყენების სხვა სტრატეგიების მეშვეობით;
- g) ადგენს ან ხელს უწყობს ბიოტექნოლოგიის შედეგად შეცვლილი იმ ცოცხალი ორგანიზმების გამოყენებასთან და გამოთავისუფლებასთან დაკავშირებული რისკის რეგულირების, კონფრონლის ან შეტყუდვის საშუალებებს, რომლებსაც შეიძლება მავნე ეკოლოგიური შედეგები მოჰყვეს, რამაც თავის მხრივ შესაძლოა გავლენა მოახდინოს ბიოლოგიური მრავალფეროვნების შენარჩუნებასა თანაბომიერ გამოყენებაზე, აგრეთვე საფრთხე შეუქმნას ადამიანის ჯანმრთელობას;
- h) აღკვეთს იმ უცხო სახეობათა ინფროდუქციას, რომლებიც საფრთხეს უქმნიან ეკოსისტემებს, ბინადრობის აღვიდებს ან სახეობებს, აკონტროლებს ან ანადგურებს ასეთ უცხო სახეობებს;
- i) ცდილობს შექმნას პირობები, რომლებიც საჭიროა გამოყენების არსებული მეთოდების შესათვისებლად ბიოლოგიური მრავალფეროვნების შენარჩუნებასთან და მისი კომპონენტების თანაბარზომიერ გამოყენებასთან;
- j) თავისი ეროვნული კანონმდებლობის შესაბამისად უბრუნველყოფს მკვიდრი და ადგილობრივი მოსახლეობის ტრადიციული ცხოვრების ნირის გამომსახველი ცოდნის, ახალშემოღებული წესების და პრაქტიკის პატივისცემას, შენარჩუნებას და დაცვას, რომლებსაც მნიშვნელობა აქვს ბიოლოგიური მრავალფეროვნების შენარჩუნებისა და თანაბარზომიერი გამოყენებისათვის, ხელს უწყობს მათი უკეთ გამოყენების ისეთ გეგმებს ან პროგრამებს, რომლებიც ნაწილობრივ ასახავს მოცემულ კონვენციაში ჩამოყალიბებულ ღონისძიებებს და ეხება შესაბამის ხელშემკვრელ მხარეს, და ცოდნის, ახალშემოღებული წესების და პრაქტიკის მატარებლების მონაწილეობით და მოწონებით, აგრეთვე მათი მეშვეობით სამართლიან საფუძველზე მიღებული სარგებლის ერთობლივ გამოყენებას.
- k) შეიმუშავებს ან ახორციელებს საჭირო საკანონმდებლო ნორმებს და სხვა

მარეგულირებელ დებულებებს საფრთხეში მყოფი სახეობებისა და პოპულაციების დასაცავად;

l) თუ მე-7 მუხლის თანახმად დგინდება ბიოლოგიურ მრავალფეროვნებაზე არსებითი საბიანო ზემოქმედება, არეგლამენტებს ან არეგულირებს საქმიანობის შესაბამის პროცესებს და კატეგორიებს; და

m) თანამშრომლობს ფინანსური და სხვა დახმარების ხელშეწყობის საქმეში in-situ შენარჩუნების იმ ღონისძიებებისათვის, რომლებიც აღნიშნულია ზემოთ მოყვანილი a)-1) ქვეპუნქტებში, განსაკუთრებით განვითარებად ქვეყნებში.

მუხლი 9.

Ex-situ-ს შენარჩუნება

ყოველი ხელშემკვრელი მხარე, რამდენადაც ეს შესაძლებელი და მიბანშეწონილია და უწინარესად in-situ –ს ღონისძიებათა დამატებით:

a) ახორციელებს ღონისძიებებს ბიოლოგიური მრავალფეროვნების Ex-situ-ს კომპონენტების შენარჩუნებისათვის, უპირატესად გენეტიკური რესურსების წარმოშობის ქვეყანაში;

b) ქმნის და იცავს პირობებს მცენარეების, ცხოველების და მიკროორგანიზმების ex-situ-ს შენარჩუნებისა და გამოკვლევებისათვის, უპირატესად გენეტიკურად რესურსების წარმოშობის ქვეყანაში;

c) ახორციელებს საფრთხეში მყოფი ინდივიდების აღდგენის და რეაბილიტაციის ღონისძიებებს და შესაბამის პირობებში ახდენს მათ რეინტროდუქციას ბუნებრივი ბინადრობის ადგილებში;

d) არეგლამენტებს და არეგულირებს ბუნებრივი განახლების ადგილობრივი ბიოლოგიური რესურსების შეგროვებას ex-situ-ის შენარჩუნების მიზნით, რათა საფრთხე არ შეექმნას in-situ ეკოსისტემების და სახეობათა პოპულაციების, იმ შემთხვევათა გარდა, როცა საჭიროა სპეციალური დროებითი ღონისძიებანი ex-situ გემოაღნიშნული c) ქვეპუნქტის შესაბამისად; და

e) თანამშრომლობს, რათა ფინანსურად და სხვაგვარად ხელი შეუწყოს ex-situ-ს შენარჩუნების ღონისძიებებს, რომლებიც მოყვანილია ზემოაღნიშნულ და a)-d) ქვეპუნქტებში, აგრეთვე ex-situ-ს პირობების შექმნას და შენარჩუნებას განვითარებად ქვეყნებში.

მუხლი 10.

ბიოლოგიური მრავალფეროვნების კომპონენტების თანაბარბომიერი გამოყენება

ყოველი ხელშემკვრელი მხარე, რამდენადაც ეს შესაძლებელი და მიბანშეწონილია:

a) ითვალისწინებს ბიოლოგიური მრავალფეროვნების შენარჩუნებისა და თანაბარბომიერი გამოყენების საკითხების განხილვას ეროვნულ ღონებები გადაწყვეტილებების მიღების პროცესში;

b) ბიოლოგიური რესურსების გამოყენების სფეროში მიმართავს ღონისძიებებს, რათა თავიდან აიცილოს ან მინიმუმადე შეამციროს ბიოლოგიურ მრავალფეროვნებაზე არახელსაყრელი ზემოქმედება;

c) ინარჩუნებს და წაახალისებს ჩამოყალიბებული კულტურული ჩვევების შესაბამისად ბიოლოგიური რესურსების გამოყენების ტრადიციულ მეთოდებს,

რომლებიც აკმაყოფილებს შენარჩუნების ან თანაბარზომიერი გამოყენების მოთხოვნებს;

д) ეხმარება ადგილობრივ მოსახლეობას იმ საქმეში, რომ დაბარალებულ რაიონებში, სადაც შემცირდა ბიოლოგიური მრავალფეროვნება, მდგომარეობის გამოსასწორებლად შეიმუშაონ და განახორციელონ ღონისძიებანი; და

ე) წაახალისებს თავისი ქვეყნის სამთავრობო ორგანოებისა და კერძო სექტორის თანამშრომლობას ბიოლოგიური რესურსების თანაბარზომიერი გამოყენების მეთოდების შემუშავებაში.

მუხლი 11.

სტიმულირების ღონისძიებანი

ყოველი ხელშემკვრელი მხარე, რამდენადაც ეს შესაძლებელი და მიბანშეწონილია, ახორციელებს ეკონომიკური და სოციალური თვალსაზრისით გამართლებულ ღონისძიებებს, რომლებიც ხელს უწყობს ბიოლოგიური მრავალფეროვნების შენარჩუნებას და თანაბარზომიერ გამოყენებას.

მუხლი 12.

კვლევა და კადრების მომზადება

ხელშემკვრელი მხარეები განვითარებადი ქვეყნების მოთხოვნილებათა შესაბამისად:

ა) შეიმუშავებენ და ახორციელებენ სამეცნიერო-ტექნიკური სწავლების პროგრამებს და ამბადებენ კადრებს ბიოლოგიური მრავალფეროვნების და მისი კომპონენტების განსაზღვრის, შენარჩუნების და თანაბარზომიერი გამოყენების ღონისძიებათა განხორციელებისათვის, ხელს უწყობენ ასეთი კადრების სწავლებას და მომზადებას განვითარებადი ქვეყნების კონკრეტული მოთხოვნილებების დასაკმაყოფილებლად;

б) წაახალისებენ და ასტიმულირებენ კვლევას, რომელიც ხელს უწყობს ბიოლოგიური მრავალფეროვნების შენარჩუნებას და თანაბარზომიერ გამოყენებას, განსაკუთრებით განვითარებად ქვეყნებში, კერძოდ, მხარეების კონფერენციების გადაწყვეტილებათა შესაბამისად, რომლებიც მიიღება სამეცნიერო-ტექნიკური და ტექნოლოგიური კონსულტაციების საკითხებში დამხმარე ორგანოს რეკომენდაციების საფუძველზე; და

ც) მე-16, მე-18 და მე-20 მუხლების დებულებათა შესაბამისად წაახალისებენ ბიოლოგიური მრავალფეროვნების კვლევით მიღებულ სამეცნიერო შედეგების გამოყენებას ბიოლოგიური რესურსების შენარჩუნების და თანაბარზომიერი გამოყენების მეთოდების შემუშავების ღროს და თანამშრომლობენ ასეთი შედეგების გამოყენებაში.

მუხლი 13.

საბოგადოების განათლება და ინფორმირების გამრდა

ხელშემკვრელი მხარეები:

ა) წაახალისებენ და ხელს უწყობენ ბიოლოგიური მრავალფეროვნების შენარჩუნების დიდი მნიშვნელობის გაგებას და საამისო ღონისძიებებს, აგრეთვე მის პროპაგანდას მასობრივი ინფორმაციის საშუალებებით და ამ საკითხების შეტანას

სასწავლო პროგრამებში; და

б) შესაბამის შემთხვევებში თანამშრომლობებს სხვა სახელმწიფოებთან და საერთაშორისო ორგანიზაციებთან ბიოლოგიური მრავალფეროვნების შენარჩუნების და თანაბარბომიერი გამოყენების საკითხებში სასწავლო პროგრამების და სამოგადოების ინფორმირების გამოყენების პროგრამების შემუშავების საქმეში.

მუხლი 14. მავნე შედეგების გემოქმედების შეფასება და მინიმუმამდე შემცირება

1. ყოველი ხელშემკვრელი მხარე, რამდენადაც ეს შესაძლებელი და მიზანშეწონილია:

ა) ნერგავს შესაბამის პროცედურებს, რომლებსაც ესაჭიროება მის მიერ შემოთავაზებული პროექტების ეკოლოგიური ექსპერტია, რომლითაც შეუძლიათ არსებითი მავნე გემოქმედება მოახდინონ ბიოლოგიურ მრავალფეროვნებაზე, რათა აღვეთოს ან მინიმუმადე შეამციროს ასეთი შედეგები, და, როცა ეს მიზანშეწონილია, უბრუნველყოფს ასეთ პროცედურებში სამოგადოებრიობის მონაწილეობის შესაძლებლობებს;

б) შესაბამის ღონისძიებებს მიმართავს იმისათვის, რომ უბრუნველყოს თავისი პროგრამების და პოლიტიკის ეკოლოგიური შედეგების სათანადო აღრიცხვა, რომლებმაც შეიძლება არსებითი მავნე გეგავლენა მოახდინონ ბიოლოგიურ მრავალფეროვნებაზე;

ც) ნაცვალებების საფუძველზე ხელს უწყობს ერთმანეთისათვის ცნობების და ინფორმაციის გაცვლას და კონსულტაციების მოწყობას თავისი იურისდიქციის ფარგლებში ან თავისი კონტროლით იმ საქმიანობის თაობაზე, რომელსაც შეუძლია არსებითი მავნე გავლენა მოახდინოს ბიოლოგიურ მრავალფეროვნებაზე სხვა სახელმწიფოებში ან ეროვნული იურისდიქციის ფარგლებს გარეთ რაიონებში, რისთვისაც, შესაბამის შემთხვევებში, წაახალისებს ორმხრივი, რეგიონალური თუ მრავალმხრივი შეთანხმების დადგებას;

დ) თუ გარდაუვალი ან სერიოზული საფრთხე თუ ზიანი ემუქრება ბიოლოგიურ მრავალფეროვნებას სხვა სახელმწიფოების იურისდიქციის რაიონებში ან ეროვნული იურისდიქციის ფარგლებს გარეთ, რომლის გამომწვევი წყაროები მის იურისდიქციას ან კონტროლს ექვემდებარება, დაუყოვნებლივ აცნობებს სახელმწიფოებს, რომლებიც შეიძლება დაბარალდეს ასეთი საფრთხისა თუ ზიანისაგან, აგრეთვე მიმართავს ღონისძიებებს ასეთი საფრთხის თუ ზიანის აღსაკვთად ან მინიმუმადე შესამცირებლად;

ე) ხელს უწყობს ეროვნულ ღონისძიებებს, როდესაც საჭიროა საგანგებო რეაგირება იმ მოქმედებასა და მოვლენებზე, რომლებიც გამოწვეულია ბუნებრივი და სხვა მიმეტებით და სერიოზულ და გარდაუვალ საფრთხეს უქმნის ბიოლოგიურ მრავალფეროვნებას, და წაახალისებს საერთაშორისო თანამშრომლობას, რომელიც ხელს უწყობს ასეთ ეროვნულ ღონისძიებებს და, სადაც ეს მიზანშეწონილია და შეთანხმებულია დაინტერესებულ ქვეყნებთან და ეკონომიკური ინტეგრაციის რეგიონალურ ორგანიზაციებთან, შეიმუშავებს ერთობლივ გეგმებს საგანგებო მდგომარეობის შემთხვევისათვის.

2. მხარეთა კონფერენცია გაწეული კვლევის საფუძველზე განიხილავს პასუხისმგებლობის და მდგომარეობის გამოსწორების საკითხს, აღდგენის და კომპენსაციის ჩათვლით, იმ ზიანისათვის, რომელიც მიადგა ბიოლოგიურ

მრავალფეროვნებას, გარდა იმ შემთხვევებისა, როცა ასეთი პასუხისმგებლობა წმინდა საშინაო საკითხია.

მუხლი 15.

გენეტიკური რესურსების მისაწვდომობა

1. რამდენადაც აღიარებულია სახელმწიფოების სუვერენული უფლებები თავიანთ ბუნებრივ რესურსებზე, გენეტიკური რესურსების მისაწვდომობის განსაზღვრის უფლება აქვთ ეროვნულ მთავრობებს და რეგულირდება ეროვნული კანონმდებლობით.

2. ყოველი ხელშემკვრელი მხარე ცდილობს შექმნას ისეთი პირობები, რომლებიც გააითლებს გენეტიკური რესურსების მისაწვდომობას სხვა ხელშემკვრელი მხარეების მიერ ეკოლოგიურად უსაფრთხო გამოყენების მიზნით, და არ დააწესებს ისეთ შეზღუდვებს, რომლებიც წინააღმდეგება ამ კონვენციის მიზნებს.

3. კონვენციის მიზნებიდან გამომდინარე, გენეტიკურ რესურსებს, მიღებულს ხელშემკვრელი მხარისაგან, რაბეც ლაპარაკია ამ მუხლში და მე-16 და მე-19 მუხლებში, მიეკუთვნება მხოლოდ ის რესურსები, რომლებიც წარმოდგენილია იმ ხელშემკვრელი მხარეების მიერ, რომლებიც წარმოადგენება ამ რესურსების წარმოშობის ქვეყნებს, ან იმ მხარეებისგან, რომლებიც, კონვენციის შესაბამისად იღებენ გენეტიკურ რესურსებს.

4. მისაწვდომობა, ნებართვის მიღების შემთხვევაში, ხორციელდება შეთანხმებულ პირობებში და რეგულირდება ამ მუხლის დებულებებით.

5. გენეტიკური რესურსების მისაწვდომობა რეგულირდება იმ ხელშემკვრელი მხარის წინასწარ დასაბუთებული თანხმობის საფუძველზე, რომელიც იძლევა ამ რესურსებს, თუ ეს მხარე სხვაგვარად არ გადაწყვეტს.

6. ყოველი ხელშემკვრელი მხარე ცდილობს მოამზადოს და გასწიოს იმ გენეტიკურ რესურსებზე დაფუძნებული მეცნიერეული კვლევა, რომლებიც მიღებულია სხვა ხელშემკვრელი მხარეებისგან, მათი სრული მონაწილეობით და, როცა ეს შესაძლებელია, ამ ხელშემკვრელ მხარეებში.

7. ყოველი ხელშემკვრელი მხარე სათანადო საკანონმდებლო, ადმინისტრაციულ ან პოლიტიკურ ღონისძიებებს მიმართვას და მე-16 და მე-19 მუხლების შესაბამისად, როცა ეს აუცილებელია, მე-20 და 21-ე მუხლების შესაბამისად შექმნილი დაფინანსების მექანიზმის მეშვეობით, სამართლიან და თანაბარ საფუძველზე კვლევის და დამუშავების შედეგად, აგრეთვე გენეტიკურ რესურსების კომერციული და სხვა სახის გამოყენების შედეგად მიღებას იყენებს იმ ხელშემკვრელ მხარესთან ერთად, რომელიც იძლევა ასეთ რესურსებს. ასეთი ერთობლივი გამოყენება ხორციელდება შეთანხმების საფუძველზე.

მუხლი 16.

ტექნოლოგიის მისაწვდომობა და გადაცემა

1. ყოველი ხელშემკვრელი მხარე ცნობს, რომ ტექნოლოგია მოიცავს ბიოტექნოლოგიას და რომ როგორც ტექნოლოგიის მისაწვდომობა, ისე მისი გადაცემა ხელშემკვრელ მხარეებს შორის კონვენციის მიზნების მიღწევის მნიშვნელოვანი ელემენტია, და ვალდებულებას კისრულობს ამ მუხლის დებულებების შესაბამისად დანარჩენ ხელშემკვრელ მხარეებს მიაწოდონ და გაუიოლონ ტექნოლოგიების მისაწვდომობა, რომლებიც დაკავშირებულია ბიოლოგიური მრავალფეროვნების

შენარჩუნებასთან და თანაბარზომიერ გამოყენებასთან, ან გულისხმობს გენეტიკური რესურსების გამოყენებას და არსებით განვითარებული მათთვის გადაცემას.

2. გემოაღნიშნულ 1 პუნქტში ტექნოლოგიის მისაწვდომობა და მისი გადაცემა განვითარებადი ქვეყნებისათვის უზრუნველყოფა და ან ითლდება სამართლიან და უფრო ხელსაყრელ პირობებში, მათ შორის შეღავათიან და პრეფერენციული პირობებში, თუ მიღწეულია შეთანხმება, და, როცა ეს აუცილებელია, დაფინანსების იმ მექანიზმების შესაბამისად, რომლებიც შექმნილია მე-20 და 21-ე მუხლებით. იმ ტექნოლოგიის შემთხვევაში, რომელიც განპირობებულია პატენტით და ინტელექტუალური საკუთრების სხვა უფლებებით, ასეთი მისაწვდომობა და გადაცემა უზრუნველყოფა იმ პირობებით, რომლებიც ითვალისწინებენ ინტელექტუალური საკუთრების საკმაო და ეფექტიან დაცვას და შესაბამება მას. ეს პუნქტი გამოიყენება ქვემოთ მოყვანილი მე-3, მე-4 და მე-5 პუნქტების შესაბამისად.

3. ყოველი ხელშემკვრელი მხარე ახორციელებს შესაბამის საკანონმდებლო, ადმინისტრაციულ ან პოლიტიკურ ღონისძიებებს, რათა ხელშემკვრელი მხარეები, განსაკუთრებით ისინი, რომლებიც წარმოადგენენ განვითარებად ქვეყნებს და იძლევიან გენეტიკურ რესურსებს, უზრუნველყოფილი იყვნენ ამ რესურსების გამოყენების ტექნოლოგიების მისაწვდომობით, რათა ეს ტექნოლოგია გადაეცეს მათ შეთანხმებულ პირობებში და იმ ტექნოლოგიების ჩათვლით, რომლებიც დაცულია პატენტებით და სხვა ინტელექტუალური საკუთრების უფლებებით და აუცილებლობის შემთხვევაში მე-20 და 21-ე მუხლების დებულებათა საფუძველზე და საერთაშორისო სამართლის ნორმების შესაბამისად, აგრეთვე ქვემოთ მოყვანილი მე-4 და მე-5 პუნქტების თანახმად.

4. ყოველი ხელშემკვრელი მხარე ახორციელებს სათანადო საკანონმდებლო, ადმინისტრაციულ ან პოლიტიკურ ღონისძიებებს, რათა კერძო სექტორმა გააითვლოს ბემოაღნიშნულ 1 პუნქტი მოხსენებული ტექნოლოგიების მისაწვდომობა, და ამ ტექნოლოგიების ერთობლივი დამუშავება და გადაცემა როგორც სახელმწიფო დაწესებულებების, ისე კერძო სექტორის ინფერესებიდან გამომდინარე, განვითარებადი ქვეყნებისათვის, და ამასთან დაკავშირებით ასრულებს ვალდებულებებს, რომლებიც ჩამოყალიბებულია ამ მუხლის პირველ, მე-2 და მე-3 პუნქტებში.

5. ხელშემკვრელი მხარეები ცნობენ, რომ პატენტებსა და ინტელექტუალური საკუთრების სხვა უფლებებს შეუძლიათ გავლენა იქონიონ კონვენციის განხორციელებაზე და თანამშრომლობენ ამ დარგში, ხელმძღვანელობენ ეროვნული კანონმდებლობით რა საერთაშორისო სამართლის ნორმებით, რათა ეს უფლებები ხელს უწყობდეს და არ ეწინააღმდეგებოდეს მის მიზნებს.

მუხლი 17.

ინფორმაციის გაცვლა

1. ხელშემკვრელი მხარეები ხელს უწყობენ ყველა საყოველთაოდ ხელმისაწვდომი წყაროდან ინფორმაციის გაცვლას, რომელიც შეხება ბიოლოგიური მრავალფეროვნების შენარჩუნებასა და თანაბარზომიერ გამოყენებას, განვითარებადი ქვეყნების განსაკუთრებულ მოთხოვნილებათა გათვალისწინებით.

2. ინფორმაციის ასეთი გაცვლა გულისხმობს ტექნიკურ, სამეცნიერო და სოციალურ-ეკონომიკურ გამოკვლევათა შედეგებს, აგრეთვე პროფესიული მომზადების

და კვლევის პროგრამებზე ინფორმაციის, სპეციალური ადგილობრივი და ტრადიციული ცოდნის, როგორც ასეთის, გაცვლას, იმ ტექნოლოგებთან შეთავსებით, რომლებიც ნახსენებია მე-16 მუხლის 1 პუნქტში. გარდა ამისა, იგი შეიცავს, როცა ეს შესაძლებელია, ინფორმაციის რეპატრიაციას.

მუხლი 18.

სამეცნიერო-ტექნიკური თანამშრომლობა

1. ხელშემკვრელი მხარეები ხელს უწყობენ საერთაშორისო სამეცნიერო-ტექნიკურ თანამშრომლობას ბიოლოგიური მრავალფეროვნების შენარჩუნებისა და თანაბარბომიერი გამოყენების დარგში, როცა საჭიროა, - შესაბამისი საერთაშორისო და ეროვნული დაწესებულებების მეშვეობით.

2. ყოველი ხელშემკვრელი მხარე ხელს უწყობს სამეცნიერო-ტექნიკურ თანამშრომლობას დანარჩენ ხელშემკვრელ მხარეებთან, განსაკუთრებით განვითარებად ქვეყნებთან, რათა განხორციელდეს კონვენცია, კერძოდ, ეროვნული პოლიტიკის შემუშავებისა და განხორციელების მეშვეობით. ასეთი თანამშრომლობის ხელშეწყობის დროს განსაკუთრებული ყურადღება უნდა დაეთმოს ეროვნული შესაძლებლობების გაფართოებას და გაძლიერებას ადამიანთა რესურსების განვითარების გზით და შესაბამისი დაწესებულებების შექმნით.

3. მხარეთა კონფერენცია სამეცნიერო-ტექნიკური თანამშრომლობის წახალისებისა და გაადვილების მიზნით თავის პირველ თათბირზე განსაზღვრავს შეამდგომლობის მექანიზმის შექმნის გზებს.

4. ხელშემკვრელი მხარეები ეროვნული კანონმდებლობისა და პოლიტიკის შესაბამისად ამუშავებენ და ხელს უწყობენ თანამშრომლობის ფორმებს ტექნოლოგიების შექმნისა და გამოყენების დარგში, ადგილობრივი და ტრადიციული ტექნოლოგიების ჩათვლით, კონვენციის მიზნების შესაბამისად. ამისათვის ხელშემკვრელი მხარეები ხელს უწყობენ აგრეთვე თანამშრომლობას კადრების მომზადებაში და სპეციალისტების გაცვლის დარგში.

5. ხელშემკვრელი მხარეები შეთანხმებულად უწყობენ ხელს ერთობლივი სამეცნიერო-კვლევითი პროგრამებისა და ერთობლივი საწარმოების შექმნას ისეთი ტექნოლიგიების დასამუშავებლად, რომლებსაც კავშირი აქვთ კონვენციის მიზნებთან.

მუხლი 19.

ტექნოლოგიის გამოყენება და მასთან

დაკავშირებული მოგების განაწილება

1. ყოველი ხელშემკვრელი მხარე შესაბამის საკანონმდებლო, ადმინისტრაციულ ან პოლიტიკურ ღონისძიებებს მიმართავს იმ მიზნით, რომ უზრუნველყოფს ბიოტექნოლოგიურ კვლევაში იმ ხელშემკვრელი მხარის, განსაკუთრებით განვითარებადი ქვეყნების ეფექტიანი მონაწილეობა, რომლებიც აწვდიან გენეტიკურ რესურსებს ასეთი კვლევისათვის და, როცა ეს შესაძლებელია, თვით ხელშემკვრელ მხარეთა შორის.

2. ყოველი ხელშემკვრელი მხარე ყველა შესაძლო ღონისძიებას ხმარობს იმისათვის, რომ ხელი შეუწყოს ხელშემკვრელ მხარეებს, განსაკუთრებით განვითარებად ქვეყნებს, რათა მათთვის სამართლიან და თანაბარ საფუძველზე პრიორიტეტულად მისაწვდომი იყოს თვით ხელშემკვრელი მხარეებისგან მოწოდებული გენეტიკური რესურსების ბიოტექნოლოგიებით მიღებული შედეგები და მოგება. ასეთი

მისაწვდომობა ხორციელდება შეთანხმებული პირობებით.

3. მხარეები განიხილავენ ღონისძიებათა განხორციელების საჭიროებასა და პირობებს, შესაძლოა ოქმის ფორმით, კერძოდ, წინასწარ დასაბუთებული შეთანხმების ჩათვლით, რომელიც ითვალისწინებს შესაბამისი პროცედურების დამუშავებას უსაფრთხო გადაცემისა და გამოყენების დარგში ხებისმიერი ცოცხალი შეცვლილი ორგანიზმებისა, რომელიც წარმოადგენენ ბიოტექნოლოგიების შედეგებს და შეუძლიათ მავნე ბემოქმედება მოახდინონ მრავალფეროვნების შენარჩუნებასა და თანაბარბომიერ გამოყენებაზე.

4. ყოველი ხელშემკვრელი მხარე უშუალოდ წარუდგენს ან თავის იურისდიქტიაში მყოფი ხებისმიერი ფიზიკური თუ იურიდიული პირისაგან, რომელიც მე-3 პუნქტში მოხსენიებულ ორგანიზმებს აწვდის, მოითხოვს წარუდგინოს ყოველგვარი ინფორმაცია გამოყენების წესებისა და უსაფრთხოების ტექნიკის შესახებ, რომლებსაც ხელშემკვრელი მხარე განსაზღვრავს ასეთ ორგანიზმები მუშაობის დროს, აგრეთვე ყოველგვარი ინფორმაცია შესაბამისი კონკრეტული ორგანიზმების პოტენციურად მავნე ბემოქმედების შესახებ იმ ხელშემკვრელი მხარისათვის, რომელშიც ასეთი ორგანიზმები შეაქვთ.

მუხლი 20.

ფინანსური რესურსები

1. ყოველი ხელშემკვრელი მხარე ვალდებულია თავისი შესაძლებლობის ფარგლებში ეროვნულ დონეზე უბრუნველყოს ფინანსური დახმარება და სტიმულირება, რომლის მიზანი იქნება კონკრეტის მიზნების მიღწევა საკუთარი ეროვნული გეგმების, პრიორიტეტებისა და პროგრამების შესაბამისად.

2. მხარეებს, რომლებიც განვითარებულ ქვეყნებს წარმოადგენენ, ახალი და დამატებითი ფინანსური რესურსები შემოაქვთ, რათა შესაძლებლობა მიეცეთ მხარეებს, რომლებიც განვითარებად ქვეყნებს წარმოადგენენ, დაფარონ შეთანხმებული მთელი დამატებითი ხარჯები, რომლებიც მათ ექნებათ ამ კონკრეტის განხორციელებისას და მიიღონ მოვება მის დებულებათა შესრულებისას; ასეთი ხარჯები ერთმანეთს უნდა შეუთანხმონ განვითარებადი ქვეყნის მხარემ და 21-ე მუხლში მოხსენიებულმა ორგანიზაციულმა სტრუქტურამ მისაწვდომობის ღონისძიებების სტრატეგიის, საპროგრამო პრიორიტეტების, კრიფტოიუმების შესაბამისად, აგრეთვე დამატებითი ხარჯების დაახლოებითი ნუსხის შესაბამისად, რომელსაც ადგენს მხარეთა კონფერენცია. დანარჩენ მხარეებს, მათ შორის ქვეყნებს, რომლებიც საბაზო ეკონომიკაზე გადასვლის პროცესში არიან, შეუძლიათ ნებაყოფილობით იკისრონ იმ მხარეთა ვალდებულებანი, რომლებიც განვითარებულ ქვეყნებს წარმოადგენენ. ამ მუხლის მიზნებისათვის მხარეთა კონფერენცია თავის პირველ თათბირზე ადგენს იმ მხარეთა ნუსხას, რომლებიც ნებაყოფილობით კისრულობენ განვითარებული ქვეყნების მხარის ვალდებულებებს. მხარეთა კონფერენცია პერიოდულად განიხილავს ნუსხებს და საჭიროების შემთხვევაში შეაქვს ცვლილებები. წახალისდება აგრეთვე ნებაყოფილობით საფუძველზე სხვა ქვეყნების შენაგანები სხვა წყაროებიდან. ამ ვალდებულებათა შესრულებისას გათვალისწინებული უნდა იყოს, რომ სახსრები ადეკვატურად, უკველად და დროულად შემოვა და რომ დიდი მნიშვნელობა აქვს ნუსხაში შეტანილი დაფინანსების მონაწილე მხარეების მიერ ხარჯების ერთობლივ გაწევას.

3. მხარეებს, რომლებმაც განვითარებულ ქვეყნებს წარმოადგენენ, შეუძლიათ აგრეთვე შეიტანონ, ხოლო მხარეებს, რომლებიც განვითარებად ქვეყნებს წარმოადგენენ, შეუძლიათ ამ კონვენციის განხორციელებასთან დაკავშირებით გამოიყენონ ფინანსური რესურსები თრმერივი, რეგიონალური და მრავალმხრივი არხებით.

4. ამ კონვენციით ნაკისრ ვალდებულებათა ეფექტიანი შესრულების უნარი მხარეებისა, რომლებიც განვითარებად ქვეყნებს წარმოადგენენ, დამოკიდებული იქნება იმაზე, თუ რამდენად ეფექტიანად ასრულებენ განვითარებული ქვეყნების მხარეები კონვენციით ნაკისრ ვალდებულებებს, რომლებიც დაკავშირებულია ფინანსურ რესურსებთან და ტექნოლოგიების გადაცემასთან, და მთლიანად განისაზღვრება იმ ფაქტით, რომ სოციალურ-ეკონომიკური განვითარება და სიღაფაკის ლიკვიდაცია უმნიშვნელოვანესი პრიორიტეტებია მხარეებისათვის, რომლებიც განვითარებად ქვეყნებს წარმოადგენენ.

5. თავიანთ მოქმედებაში, რომელიც დაკავშირებულია დაფინანსებასთან და ტექნოლოგიების გადაცემასთან, მხარეები სრულად ითვალისწინებენ ყველაზე ნაკლებად განვითარებული ქვეყნების კონკრეტულ მოთხოვნილებებს და განსაკუთრებულ მდგომარეობას.

6. ხელშემკვრელი მხარეები ითვალისწინებენ იმ განსაკუთრებულ პირობებსაც, რომლებიც ბიოლოგიური მრავალფეროვნების ადგილმდებარეობაზე და განაწილებაზე დამოკიდებულების შედეგია განვითარებად ქვეყნებში, რომლებიც კონვენციის მხარეებს წარმოადგენენ, განსაკუთრებით პატარა კუნძულოვან სახელმწიფოებში.

7. მხედველობაში უნდა იყოს მიღებული აგრეთვე განვითარებადი ქვეყნების განსაკუთრებული მდგომარეობა, იმ ქვეყნების ჩათვლით, რომლებსაც განსაკუთრებით დიდი საფრთხე ექმნებათ ეკოლოგიური თვალსაზრისით, როგორიცაა ქვეყნები, რომლებსაც გვალვიანი და ნახევრად გვალვიანი ბონები, სანაპირო და მთაგორიანი რაიონები აქვთ.

მუხლი 21. დაფინანსების მექანიზმი

1. განვითარებადი ქვეყნების მხარეთათვის უსასყიდლოდ ან შეღავათიან საფუძველზე ფინანსური რესურსების მისაცემად აღნიშნული კონვენციის მიზნებისათვის იქნება შესაბამისი მექანიზმი, რომლის ძირითადი ელემენტები ამ მუხლშია წარმოდგენილი. ამ კონვენციის მიზნებისათვის ეს მექანიზმი ფუნქციონირებს მხარეთა კონფერენციის ხელმძღვანელობით და მისი რეკომენდაციების შესაბამისად და ანგარიშვალდებულია მის წინაშე. მექანიზმი მოქმედებს იმ ორგანიზაციული სტრუქტურის მეშვეობით, რომლის შესახებაც მხარეთა კონფერენციამ შეიძლება გადაწყვეტილება თავის პირველსავე თათბირზე მიიღოს. კონვენციის მიზნებისათვის მხარეთა კონფერენცია განსაზღვრავს ღონისძიებებს, სტრატეგიას, პროგრამულ პრიორიტეტებს და კრიტიკულებს, რომლებიც დაარეგულირებენ ასეთი რესურსების მისაწვდომობას და გამოყენებას. შესაგანების შეფანისას ითვალისწინებენ, რომ საჭიროა უბრუნველყოფილი იყოს მე-20 მუხლში მოხსენიებული ფინანსური სახსრების უკველი, ადეკვატური და დროული მიღება რესურსებზე მოთხოვნის შესაბამისად, რომელთა ოდენობას პერიოდულად განსაზღვრავს მხარეთა კონფერენცია; ითვალისწინებენ აგრეთვე, თუ რა დიდი მნიშვნელობა აქვს, რომ მე-20 მუხლის მე-2 პუნქტში მითითებულმა დაფინანსების მონაწილე მხარეებმა ერთად გასწიონ ეს

ხარჯები. ნებაყოფილობითი შესატანები შეიძლება შემოვიდეს აგრეთვე იმ მხარეებისაგან, რომლებიც განვითარებულ ქვეყნებს წარმოადგენენ, აგრეთვე სხვა ქვეყნების და სხვა წყაროებიდან. მექანიზმი მოქმედებს დემოკრატიულ და ღია მართვის სისტემის საფუძველზე.

2. აღნიშნული კონვენციის მიზნების შესაბამისად მხარეთა კონფერენცია თავის პირველ თათბირზე განსაზღვრავს ღონისძიებებს, სტრატეგიას და პროგრამულ პრიორიტეტებს, აგრეთვე დეტალურ კრიტერიუმებს და სახელმძღვანელო პრინციპებს, რომლებიც არეგულირებენ ფინანსური რესურსების მისაწვდომობას და გამოყენებას, მათ შორის ისეთ ღონისძიებებს, რომლებიც გულისხმობს ამ გამოყენების რეგულარულ კონტროლს და მის შეფასებას. იმ შესაბამის საორგანიზაციო სტრუქტურასთან კონსულტაციის შემდეგ, რომლებსაც დავალებული აქვს დაფინანსების მექანიზმის საქმიანობის მართვა, მხარეთა კონფერენცია მიიღებს გადაწყვეტილებას ღონისძიებათა გამო, რომლებიც საჭიროა ამ მუხლის პირველი პუნქტის დებულებათა შესასრულებლად.

3. ამ კონვენციის ძალაში შესვლიდან არა უადრეს ორი წლის შემდეგ, მერე კი რეგულარულად, მხარეთა კონფერენცია აჯამებს ამ მუხლის შესაბამისად შექმნილი დაფინანსების მექანიზმის, მათ შორის იმ კრიტერიუმებისა და სახელმძღვანელო პრინციპების ეფექტიანობას, რომლებმაც ლაპარაკია წინა მე-2 პუნქტში. ასეთი შეჯამების შედეგების შესაბამისად, საჭიროების შემთხვევაში, იგი მიმართავს სათანადო ღონისძიებებს, რომელთა მიზანია მექანიზმის საქმიანობის ეფექტიანობის გამოყენებისათვის.

4. ხელშემკვრელი მხარეები განიხილავენ არსებული ფინანსური დაწესებულებების გაძლიერების საკითხს, რათა ფინანსური რესურსები გასცენ ბიოლოგიური მრავალფეროვნების შენარჩუნებისა და თანაბარბომიერი გამოყენებისათვის.

მუხლი 22.

სხვა საერთაშორისო კონვენციებთან კავშირი

1. კონვენციის დებულებები არ ეხება არც ერთი ხელშემკვრელი მხარის იმ უფლებებს და მოვალეობებს, რომლებიც გამომდინარეობს ნებისმიერი მოქმედი საერთაშორისო შეთანხმებიდან, იმ შემთხვევის გარდა, როცა ამ უფლებების და მოვალეობების განხორციელების შედეგები სერიოზულად საზიანო და საშიში იქნება ბიოლოგიური მრავალფეროვნებისათვის.

2. რაც შეეხება ზღვის გარემოს, ხელშემკვრელი მხარეები ამ კონვენციის დებულებებს ისე ახორციელებენ, რომ არ შელახონ სახელმწიფოთა უფლებები და მოვალეობები, რომლებიც გათვალისწინებულია საზღვაო კანონით.

მუხლი 23.

მხარეთა კონფერენცია

1. ამით ფუძნდება მხარეთა კონფერენცია. მხარეთა კონფერენციის პირველ თათბირს მოიწვევს გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის გარემოს დაცვის პროგრამის დირექტორ-მემსრულებელი ამ კონვენციის ძალაში შესვლიდან არა უგვიანეს ერთი წლისა. შემდგომში მხარეთა კონფერენციის მორიგი თათბირები გაიმართება ისეთი პერიოდულობით, როგორსაც კონფერენცია დაადგენს თავის პირველ თათბირზე.

2. მხარეთა კონფერენციის რიგგარეშე თათბირები გაიმართება მაშინ, როცა კონფერენცია ჩათვლის საჭიროდ, ან ნებისმიერი მხარის წერილობითი თხოვნის საფუძველზე, იმ პირობით, რომ სამდივნოს მიერ თხოვნის გაგზავნიდან ექვსი თვის განმავლობაში ამ თხოვნას მხარს დაუჭირს მხარეთა სულ ცოტა მესამედი.

3. მხარეთა კონფერენცია ერთსულოვნად ათანხმებს და იღებს პროცედურის თავის წესებს და იმ სხვა ნებისმიერ დამხმარე ორგანოთა პროცედურების წესებს, რომელთა დაფუძნება მას შეუძლია, აგრეთვე საფინანსო წესებს, რომლებიც არ ეცულირებს სამდივნოს დაფინანსებას. ყოველ მომდევნო თათბირზე იგი ამტკიცებს ბიუჯეტს ფინანსური პერიოდის შემდგომ თათბირამდე.

4. მხარეთა კონფერენცია დღენიდან ადევნებს თვალყურს ამ კონვენციის შესრულებას და ამ მიზნით:

ა) განსაზღვრავს 26-ე მუხლის შესაბამისად წარმოდგენილი ინფორმაციის გადაცემის ფორმას და პერიოდულობას და განიხილავს ასეთ ინფორმაციას, აგრეთვე ნებისმიერი დამხმარე ორგანოს მიერ წარმოდგენილ მოხსენებებს;

ბ) განიხილავს ბიოლოგიური მრავალფეროვნების შესახებ სამეცნიერო, ტექნიკურ და ტექნოლოგიურ რეკომენდაციებს, რომლებიც წარმოდგენილია 25-ე მუხლის შესაბამისად;

ც) საჭიროების კვალობაზე განიხილავს და იღებს ოქმებს 28-ე მუხლის შესაბამისად;

დ) საჭიროების კვალობაზე განიხილავს და იღებს კონვენციის და მისი დანართების შესწორებებს 29-ე და 30-ე მუხლების შესაბამისად;

ე) განიხილავს ნებისმიერი ოქმის, აგრეთვე მისი ნებისმიერი დანართის შესწორებებს, და თუ შესაბამისი გადაწყვეტილება მიიღო, მხარეებსაც ურჩევს მათ მიღებას;

ფ) საჭიროების კვალობაზე განიხილავს და იღებს ამ კონვენციის დამატებითს დანართებს 30-ე მუხლის შესაბამისად;

გ) აფუძნებს ისეთ დამხმარე ორგანოებს, კერძოდ სამეცნიერო და ტექნიკურ საკითხებში კონსულტაციებისათვის, რომლებიც საჭიროდ ჩაითვლება ამ კონვენციის განსახილველად;

ჩ) სამდივნოს მეშვეობით კონფრაქტებს ამყარებს კონვენციის აღმასრულებელ ორგანოებთან კონვენციის შესრულების საკითხებზე, რათა შემუშავდეს მათთან თანამშრომლობის შესაბამისი ფორმები; და

ი) განიხილავს და ახორციელებს ნებისმიერ დამატებითს ღონისძიებებს, რომლებიც შეიძლება საჭირო გახდეს ამ კონვენციის მიზნების მისაღწევად იმ გამოცდილების თვალსაზრისით, რომელიც მისი განმახორციელებლის პროცესში დაგროვდა.

5. გაერთიანებული ერების ორგანიზაცია, მისი სპეციალური დაწესებულებები და აფომური ენერგიის საერთაშორისო სააგენტო, აგრეთვე ნებისმიერი სახელმწიფო, რომელიც არ არის კონვენციის მხარე, კონვენციის თათბირებზე შეიძლება წარმოდგენილი იქნენ მეთვალყურეებით. ნებისმიერ სხვა სამთავრობო თუ არასამთავრობო ორგანოს და დაწესებულებას, რომელთაც აქვთ ბიოლოგიური მრავალფეროვნების შენარჩუნების და თანაბარზომიერი გამოყენების სფეროში მუშაობის გამოცდილება და რომელთაც სამდივნოს შეატყობინეს, რომ სურთ მეთვალყურეებად დაესწრონ მხარეების კონფერენციის თათბირს, შეუძლიათ თათბირში მონაწილეობა, თუ ამის წინააღმდეგი არ არის მხარეთა თათბირის

დამსწრეთა სულ ცოტა მესამედი. მეთვალყურეთა დაშვება და მონაწილეობა რეგულირდება პროცედურის იმ წესებით, რომელიც მიიღო მხარეთა კონფერენციამ.

მუხლი 24 სამდივნო

1. ამ მუხლის შესაბამისად ფუძნდება სამდივნო. მას ეკისრება შემდეგი ფუნქციები:

ა) მხარეთა კონფერენციის თათბირების ორგანიზაცია და მომსახურება, როგორც ეს გათვალისწინებულია 23-ე მუხლით;

ბ) ნებისმიერი ოქმით მისთვის დაკისრებული ფუნქციების შესრულება;

ც) ამ კონვენციის შესაბამისად თავისი ფუნქციების შესრულებაზე მოხსენებების მომზადება და წარდგენა მხარეთა კონფერენციისათვის;

დ) საქმიანობის კოორდინირება სხვა შესაბამის საერთაშორისო ორგანოებთან, კერძოდ, ისეთი ადმინისტრაციული და სახელმწერულებო შეთანხმებების დადება, რომლებიც შეიძლება საჭირო გახდეს მისი ფუნქციების ნაყოფიერი შესრულებისათვის; და

ე) სხვა ისეთი ფუნქციების შესრულება, რომლებიც შეიძლება მხარეთა კონფერენციამ განსაზღვროს.

2. თავის პირველ მორიგ თათბირზე მხარების კონფერენცია ნიშნავს სამდივნოს იმ არსებული კომპეტენტური საერთაშორისო ორგანიზაციების რიცხვიდან, რომლებიც მჩად არიან შეასრულონ სამდივნოს ფუნქციები ამ კონვენციის შესაბამისად.

მუხლი 25 დამხმარე ორგანო სამეცნიერო, ტექნიკური და ტექნოლოგიური კონსულტაციებისათვის

1. ამით ფუძნდება დამხმარე ორგანო სამეცნიერო, ტექნიკური და ტექნოლოგიური კონსულტაციებით მხარეთა კონფერენციის უბრუნველსაყოფად და, საჭიროების კვალობაზე, სხვა მისი დამხმარე ორგანოების უბრუნველსაყოფად კონვენციის განხორციელებასთან დაკავშირებული კონსულტაციებით. ეს ორგანო ღიაა ყველა მხარის მონაწილეობისათვის და მრავალდარგობრივი ხასიათი აქვს. მასში შედიან მთავრობათა წარმომადგენლები, რომლებიც კომპეტენტური არიან შესაბამის დარგში. იგი რეგულარულად წარუდგენს მხარეთა კონფერენციას მოხსენებებს თავისი მუშაობის ყველა ასპექტზე.

2. მხარეთა კონფერენციის ხელმძღვანელობით და სახელმძღვანელო პრინციპების შესაბამისად და მისი თხოვნით ეს ორგანო:

ა) მეცნიერულად და ტექნიკურად აფასებს ბიოლოგიური მრავალფეროვნების მდგომარეობას;

ბ) ამზადებს იმ ღონისძიებათა შედეგების სამეცნიერო ტექნიკურ შეფასებებს. რომლებიც განხორციელდა კონვენციის დებულებების შესაბამისად;

ც) ავლენს ახალ, ნაყოფიერ და ყველაზე თანამედროვე ტექნოლოგიებს და “ნოუ-ჰაუს” ბიოლოგიური მრავალფეროვნების შენარჩუნებისა და თანაბარზომიერი გამოყენებისათვის და იძლევა ასეთი ტექნოლოგიების შემუშავების ან გადაცემის გზებისა და საშუალებებისათვის ხელშეწყობის რეკომენდაციებს;

დ) იძლევა კონსულტაციებს სამეცნიერო პროგრამებისა და საერთაშორისო

თანამშრომლობის კვლევა-ძიების და შემუშავების სფეროში, რომლებიც დაკავშირებულია ბიოლოგიური მრავალფეროვნების შენარჩუნებასთან და თანაბარზომიერ გამოყენებასთან;

და ე) იძლევა პასუხებს სამეცნიერო, ტექნიკური და ტექნოლოგიური და მეთოდოლოგიური ხასიათის შეკითხვებზე, რომლებიც შეიძლება მხარეების კონფერენციამ მისცეს ორგანოს და მის დამხმარე თრგანოებს.

3. ორგანოს ფუნქციები, გამგებლობის სფერო, ორგანიზაცია და საქმიანობის ხასიათი შეიძლება დააზუსტოს მხარეთა კონფერენციამ.

მუხლი 26

მოხსენებები

ყოველი ხელშემკვრელი მხარე. მხარეთა კონფერენციისაგან განსაზღვრული პერიოდულობით წარუდგენს მხარეთა კონფერენციას მოხსენებებს ამ კონვენციის დებულებების განხორციელებისათვის საჭირო ღონისძიებების და მათი ეფექტიანობის შესახებ კონვენციის მიზნების მიღწევის თვალსაზრისით.

მუხლი 27

დავის რეგულირება

1. ამ კონვენციის განმარტების ან გამოყენების დროს ხელშემკვრელ მხარეებს შორის დავის წამოჭრის შემთხვევაში დაინტერესებული მხარეები ცდილობენ სადაც საკითხი მოლაპარაკების გზით მოაგვარონ.

2. თუ დაინტერესებული მხარეები მოლაპარაკების გზით ვერ შეთანხმდებიან, მათ შეუძლიათ ერთობლივად მესამე მხარეს სთხოვონ დახმარება.

3. ამ კონვენციის რატიფიცირების, მიღების, მოწონების ან მასთან შეერთების შემთხვევაში ან ამის შემდეგ ნებისმიერ დროს, სახელმწიფოს ან ეკონომიკური ინტეგრეციის რეგიონალურ თრგანიზაციას შეუძლია დეპოზიტარს გაუგზავნონ წერილობითი განცხადება იმის თაობაზე, რომ სადაც საკითხის მოსაგვარებლად, რომელიც ბემოაღნიშნული პირველი პუნქტის ან მეორე პუნქტის დებულებების შესაბამისად ვერ გადაწყდა, სავალდებულოა ერთი ან ორივე შემდეგი საშუალებებიდან:

ა) საარბიტრაჟო განხილვა იმ პროცედურის შესაბამისად, რომელიც მოცემულია დანართის პირველ ნაწილში;

б) დავის გადაცემა საერთაშორისო სასამართლოებისათვის.

4. თუ მოდავე მხარეებმა არ მიიღეს, წინა მე –3 პუნქტის შესაბამისად, ერთი და იგივე ან ნებისმიერი პროცედურა, მაშინ დავა განიხილება შემათანხმებელი პროცედურის საფუძველზე დანართის მე –2 ნაწილი შესაბამისად, თუ მხარეები სხვაგვარად არ მორიგდნენ.

5. ამ მუხლის დებულებები გამოიყენება ნებისმიერი ოქმის მიმართ, თუ ამ ოქმში სხვა რამ არ არის გათვალისწინებული.

მუხლი 28

ოქმების მიღება

1. ხელშემკვრელი მხარეები თანამშრომლობენ კონვენციის ოქმების შემუშავებასა და მიღებაში.

2. ოქმები მიიღება მხარეთა კონფერენციის თათბირზე.

3. ნებისმიერი შეთავაზებული ოქმის ტექსტს სამდივნო ხელშემკვრელ მხარეებს უგბავნის ასეთი თათბირის გამართვამდე სულ ცოტა ექვსი თვით ადრე.

მუხლი 29

კონვენციის ან ოქმების შესწორებანი

1. ნებისმიერ ხელშემკვრელ მხარეს შეუძლია წარმოადგინოს კონვენციის შესწორებები, ოქმის ნებისმიერ მხარეს შეუძლია წარმოადგინოს ამ ოქმის შესწორებები.

2. კონვენციის შესწორებები მიიღება მხარეთა კონფერენციის თათბირზე. ნებისმიერი ოქმის შესწორებები მიიღება შესაბამისი ოქმის მხარეთა თათბირზე. კონვენციის ან ნებისმიერი ოქმის ნებისმიერი შესწორების ტექსტს, თუ ამ ოქმში არ არის გათვალისწინებული სხვა რამ, სამდივნო უგბავნის განსახილველი დოკუმენტის მხარეებს თათბირამდე (რომელზეც უნდა მიიღონ ეს ტექსტი) არა უგვიანეს ექვსი თვისა. სამდივნო შესწორებების ტექსტს გასაცნობად უგბავნის აგრეთვე კონვენციის ხელმომწერ მხარეებს.

3. მხარეები ყოველ დონეს ხმარობენ იმისათვის, რომ ერთსულოვნად შეთანხმდნენ კონვენციის ან ნებისმიერი ოქმის ნებისმიერი შესწორებების მიღების თაობაზე; თუ ერთსულოვნების მიღწევის ყველა შესაძლებლობა ამოწურულია, შეთანხმებას კი მაინც ვერ მიაღწიეს, უკანასკნელ საშუალებად რჩება შესწორების მიღება თათბირის დამსწრე და განსახილველი დოკუმენტის კენჭისყრის მონაწილე მხარეთა ხმების ორი მესამედის უმრავლესობით. დეპოზიტარი ყველა მხარეს უგბავნის სარატიფიკაციოდ, მისაღებად და მოსაწონებლად.

4. დეპოზიტარი წერილობითი ფორმით იღებს შეტყობინებას შესწორებების რატიფირების, მიღების ან მოწონების შესახებ. შესწორებები, რომლებიც მიიღება წინა, მე – 3 პუნქტის შესაბამისად, ძალაში შედის იმ მხარეებისათვის, რომლებიც ეთანხმებიან, ოთხმოცდამეათე დღეს მას შემდეგ, რაც ჩაბარდა შესანახად დოკუმენტები რატიფირების, მიღების ან მოწონების თაობაზე. ამის შემდეგ შესწორებები სხვა ნებისმიერი მხარისათვის ძალაში შედის ამ მხარის მიერ შესწორებების რატიფიცირების, მიღების ან მოწოდების თაობაზე არსებული დოკუმენტის ჩაბარებიდან ოთხმოცდამეათე დღეს.

5. მუხლის მიზნების შესაბამისად, ფრაზა “თათბირის დამსწრე და კენჭისყრის მონაწილე მხარეები” ნიშნავს მხარეებს, რომლებიც ქრებიან და მონაწილეობენ კენჭისყრაში.

მუხლი 30

დანართების მიღება და მათში შესწორებების შეგანა

1. ამ კონვენციის ან ნებისმიერი ოქმის დანართი კონვენციის ან ასეთი ოქმის განუყოფელი ნაწილია და, თუ პირდაპირ არ არის გათვალისწინებული სხვა რამ, კონვენციის ან მისი ოქმის დამოწმება ამავე დროს მისი ნებისმიერი დანართის დამოწმებაა. ასეთი დანართები საპროცედურო, სამეცნიერო, ტექნიკური ან აღმინისტრაციული საკითხებით შემოიფარგლება.

2. თუ კონვენციის ან ნებისმიერი ოქმის დანართის მიმართ რაიმე ოქმით არ არის გათვალისწინებული სხვა რამ, მაშინ გამოიყენება ამ კონვენციის ან ნებისმიერი ოქმის დამატებითი დანართების შეთავაზების, მიღების და ძალაში შესვლის შემდეგი პროცედურები:

a) კონვენციის ან ნებისმიერ ოქმის დანართის შეთავაზება და მიღება ხდება 29-ე მუხლში მითითებული პროცედურის შესაბამისად;

b) ნებისმიერი მხარე, რომელსაც არ შეუძლია მიიღოს ამ კონვენციის ან ნებისმიერი ოქმის, რომლის მხარეც იგი არის, მიმართ დამატებითი დანართები, დეპოზიტარის წერილობითი ფორმით ატყობინებს ამას ერთი წლის განმავლობაში მას შემდეგ, რაც დეპოზიტარი აცნობებს დანართების მიღებას. დეპოზიტარი დაუყოვნებლივ აცნობებს ყველა მხარეს ნებისმიერი შეტყობინების მიღებას. ნებისმიერ მხარეს ნებისმიერ დროს შეუძლია გააუქმოს ადრე გაგზავნილი საწინააღმდეგო აზრის მქონე განცხადება, რის შემდეგაც დანართი ძალაში შედის მოცემული მხარისათვის ქვემოთ მოყვანილი **c)** ქვეპუნქტის დებულებების შესაბამისად.

c) დანართის მიღების თაობაზე დეპოზიტარის მიერ შეტყობინების გაგზავნიდან 1 წლის შემდეგ დანართი ძალაში შედის კონვენციის ან ნებისმიერი ოქმის ყველა შესაბამისი მხარისათვის, რომლებმაც არ წარმოადგინეს შეტყობინება ზემოთ მოყვანილ **b)** ქვეპუნქტის დებულებების შესაბამისად.

3. კონვენციის ან ნებისმიერი ოქმის დანართის მიმართ შესწორებების შეთავაზება, მიღება და ძალაში შევლა რეგულირდება იმის ანალოგიური პროცედურით, რომელიც დადგენილია კონვენციის ან ნებისმიერი ოქმის დანართის შეთავაზების, მიღებისა და ძალაში შევლისათვის.

4. თუ დამატებითი დანართი ან დანართის შესწორება დაკავშირებულია ამ კონვენციაში ან მისი ნებისმიერ ოქმი შესწორების შეტანასთან, მაშინ ასეთი დამატებითი დანართი ან შესწორება ძალაში შედის მხოლოდ მას შემდეგ, რაც ძალაში შევა კონვენციის ან შესაბამისი ოქმის შესწორება.

მუხლი 31 ხმის უფლება

1. კონვენციის ან ნებისმიერი ოქმის ყოველ ხელშემკვრელ მხარეს აქვს ერთი ხმა, გარდა იმ შემთხვევისა, რომელიც გათვალისწინებულია მე –2 პუნქტში.

2. ეკონომიკური ინტეგრაციის რეგიონალური ორგანოები მათ კომპეტენციაში შემავალ საკითხებში ახორციელებენ თავიანთ ხმის უფლებას, აქვთ რა ხმების ის რაოდენობა, რომელიც ტოლია მათი წევრი სახელმწიფოების რიცხვისა, რომლებიც წარმოადგენენ კონვენციის ან ნებისმიერი ოქმის ხელშემკვრელ მხარეებს. ასეთი ორგანიზაციები არ ახორციელებენ თავიანთ ხმის უფლებას. თუ მათი წევრი სახელმწიფოები ახორციელებენ თავიანთი ხმის უფლებას, და პირიქით.

მუხლი 32 კავშირი ამ კონვენციასა და მის ოქმებს შორის

1. სახელმწიფოს ან ეკონომიკური ინტეგრაციის რეგიონალურ ორგანიზაციას შეუძლია რომელიმე ოქმის მხარე გახდეს, თუ იგი არი ან ხდება იმავდროულად კონვენციის მხარე.

2. ნებისმიერი ოქმის შესაბამისი გადაწყვეტილებების მიღების უფლება აქვთ მხოლოდ ამ ოქმის მხარეებს, ნებისმიერ ხელშემკვრელ მხარეს, რომელმაც არ მოახდინა ოქმის რატიფიკაცია, არ მიიღო ან არ მოიწონა იგი, შეუძლია მეთვალყურის სფაფუსით მიიღოს მონაწილეობა ამ ოქმის მხარეთა ნებისმიერ თათბირში.

მუხლი 33

ხელმოწერა

კონვენციაზე ხელის მოწერა შეუძლია ყველა სახელმწიფო და ეკონომიკური ინტეგრაციის ნებისმიერ რეგიონალურ თრგანიზაციას რიო-დე-ჟანეიროში 1992 წლის 5 ივნისიდან 1992 წლის 14 ივნისამდე, აგრეთვე გაეროს ცენტრალურ დაწესებულებებში, ნიუ-იორკში 1992 წლის 15 ივნისიდან 1993 წლის 4 ივლისამდე.

მუხლი 34

რაგიფიცირება, მიღება ან მოწონება

1. კონვენცია და ნებისმიერი ოქმი ექვემდებარება სახელმწიფოების და ეკონომიკური ინტეგრაციის რეგიონალური თრგანიზაციების მიერ რაგიფიცირებას, მიღებას ან მოწონებას. რაგიფიცირების, მიღების ან მოწონების დოკუმენტები შესანახად ბარდება დეპოზიტარს.

2. ბემომოყვანილ პირველ პუნქტში მოხსენებულ ნებისმიერ თრგანიზაციას, რომელიც კონვენციის ან ნებისმიერი ოქმის ხელშემკვრელი მხარე ხდება იმ დროს, როცა არც ერთი მისი წევრი სახელმწიფო არ არის ხელშემკვრელი მხარე, ეკისრება ყველა მოვალეობა, რომლებიც კონვენციიდან ან ოქმიდან გამომდინარეობს. იმ შეთმხვევაში, როცა ასეთი თრგანიზაციის ერთი ან რამდენიმე წევრი სახელმწიფო კონვენციის ან შესაბამისი ოქმის ხელშემკვრელი მხარეა, ეს თრგანიზაცია ან წევრი სახელმწიფოები ღებულობენ გადაწყვეტილებას კონვენციიდან ან ოქმიდან გამომდინარე ვალდებულებების შესრულების თაობაზე, ასეთ შემთხვევაში თრგანიზაციას და წევრ სახელმწიფოს არ შეუძლიათ ერთდროულად განახორციელონ კონვენციიდან ან ოქმიდან გამომდინარე უფლებები.

3. ბემოაღნიშნულ პირველ პუნქტში მოხსენიებული თრგანიზაციები რაგიფიცირების, მიღების ან მოწონების შესახებ დოკუმენტებში აცხადებენ თავიანთი კომპეტენციის სფეროს კონვენციით ან შესაბამისი ოქმით მოსაგვარებელ საკითხებში. ეს თრგანიზაციები აგრეთვე აცნობენ დეპოზიტარს თავიანთი კომპეტენციის სფეროში ნებისმიერ ცვლილებას.

მუხლი 35

შეერთება

1. კონვენცია ან ნებისმიერი ოქმი ღიაა საელმწიფოების და ეკონომიკური ინტეგრაციის რეგიონალური თრგანიზაციების შესაერთებლად იმ დღიდან, როცა კონვენცია ან შესაბამისი ოქმი იხურება ხელმოწერისათვის. შეერთების დოკუმენტები შესანახად ბარდება დეპოზიტარს.

2. ბემოდმოყვანილ პირველ პუნქტში მოხსენიებული თრგანიზაციები, შეერთების შესახებ თავიანთ დოკუმენტებში აცხადებენ თავიანთი კომპეტენციის სფეროს იმ საკითხებში, რომლებსაც არეგულირებს კონვენცია ან შესაბამისი ოქმი. ეს თრგანიზაციები აცნობენ აგრეთვე დეპოზიტარს ნებისმიერ შესაბამი ცვლილებას თავიანთი კომპეტენციის სფეროში.

3. 34-ე მუხლის მე -2 პუნქტის დებულებები გამოიყენება ეკონომიკური ინტეგრაციის იმ რეგიონალური თრგანიზაციებისათვის, რომლებიც შეუერთდებიან ამ კონვენციას ან მისი ნებისმიერ ოქმს.

მუხლი 36

ძალაში შესვლა

1. ეს კონვენცია ძალაში შედის რატიფიცირების, მიღების, მოწონების ან შეერთების შესახებ ოცდამეათე დოკუმენტის შესანახად ჩაბარებიდან ოთხმოცდამეათე დღეს.

2. ნებისმიერი ოქმი ძალაში შედის რატიფიცირების, მიღების, მოწონების ან შეერთების შესახებ იმდენი დოკუმენტის შესანახად ჩაბარებიდან ოთხმოცდამეათე დღეს, რომლებიც აღნიშნულია ამ ოქმში.

3. თითოეული ხელშემკვრელი მხარისათვის, რომელიც ახდენს კონვენციის რატიფიცირებას, იღებს, იწონებს ან უერთდება მას რატიფიცირების, მიღების, მოწონების ან მიერთების შესახებ 30-ე დოკუმენტის შესანახად ჩაბარების შემდეგ, კონვენცია ძალაში შედის ხელშემკვრელ მხარეთა რატიფიცირების, მიღების, მოწონების ან შეერთების შესახებ ასეთი დოკუმენტის შესანახად ჩაბარებიდან ოთხმოცდამეათე დღეს.

4. ნებისმიერი ოქმი, თუ იგი სხვა რამეს არ ითვალისწინებს, ხელშემკვრელი მხრისათვის, რომელიც ამ ოქმის რატიფიკაციას ახდენს, იღებს ან იწონებს, ან უერთდება მას გემორე მე –2 პუნქტის თანახმად ძალაში შესვლის შემდეგ, ძალაში შედის ოთხმოცდამეათე დღეს იმ დღიდან, როცა ეს ხელშემკვრელი მხარე შესანახად ჩააბარებს თავის დოკუმენტს რატიფიკაციის, მიღების, მოწონების ან შეერთების შესახებ, ან იმ დღეს, როცა კონვენცია ძალაში შედის ამ ხელშემკვრელი მხარისათვის, იმის მიხედვით, თუ უფრო გვიან მოხდება.

5. ბემოაღნიშნული 1-ლი და მე –2 პუნქტების მიზნებისათვის არც ერთი დოკუმენტი, რომელსაც ეკონომიკური ინფერიაციის რეგიონალური ორგანიზაცია შესანახად ჩააბარებს, იმ დოკუმენტების დამატებითად არ განიხილება, რომლებიც ამ ორგანიზაციის წევრმა სახელმწიფოებმა ჩააბარეს შესანახად.

მუხლი 37

დამატებითი შენიშვნები

კონვენციის მიმართ არანაირი დამატებითი შენიშვნა არ დაიშვება.

მუხლი 38

გასვლა

1. ნებისმიერ ხელშემკვრელ მხარეს შეუძლია კონვენციის ძალაში შესვლიდან ორი წლის შემდეგ ნებისმიერ დროს გავიდეს კონვენციიდან, რაც წერილობით უნდა შეატყობინოს დეპოზიტის.

2. ნებისმიერი ასეთი გასვლა ძალაში შედის ერთი წლის შემდეგ იმ დღიდან, როცა დეპოზიტის მიღების შეტყობინებას ან უფრო მოგვიანებით, ვადაში, რომელიც აღნიშნული იქნება გასვლის შესახებ შეტყობინებაში.

3. ნებისმიერი ხელშემკვრელი მხარე, რომელიც ამ კონვენციიდან გადის, გასულად ითვლება ყოველგვარი ოქმიდან, რომელთა მხარეც იგი არის.

მუხლი 39.

დაფინანსების დროებითი წესი

21-ე მუხლი დებულებების თანახმად, მისი სრული გარდაქმნის პირობით, გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის განვითარების პროგრამის გლობალური გარემოს ფონდი, გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის გარემოს პროგრამა და

რეკონსტრუქციის და განვითარების საერთაშორისო ბანკი წარმოადგენ 21-ე მუხლი გათვალისწინებულ ორგანიზაციულ სტრუქტურას, რომელიც დროებით არსებობს კონვენციის ძალაში შესვლისა და მხარეთა კონფერენციის პირველ თათბირს შორის პერიოდის განმავლობაში, ან იმ დრომდე, სანამ მხარეთა კონფერენცია 21-ე მუხლის შესაბამისად არ განსაზღვრავს ასეთ ორგანიზაციულ სტრუქტურას.

მუხლი 40.

დროებითი ღონისძიებანი სამდივნოს მიმართ

სამდივნო, რომლის შექმნასაც გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის გარემოს პროგრამის დირექტორ-აღმასრულებელი უბრუნველყოფს, წარმოადგენ 24-ე მუხლის მე-2 პუნქტით გათვალისწინებულ სამდივნოს, რომელიც დროებითს საფუძველზე არსებობს კონვენციის ძალაში შესვლისა და მხარეთა კონფერენციის თათბირის შორის პერიოდში.

მუხლი 41.

დეპოზიტარი

კონვენციის და ნებისმიერი ოქმის დეპოზიტარის ფუნქციებს ასრულებს გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის გენერალური მდივანი.

მუხლი 42.

ავთენტიკური ტექსტები

კონვენციის დედანი, რომლის ტექსტები ინგლისურ, არაბულ, ესპანურ, ჩინურ, რუსულ და ფრანგულ ენებზე თანაბრად ავთენტიკურია, შესანახად ბარდება გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის გენერალურ მდივანს.

რის დასტურადაც ქვემოთ ხელისმომწერნი, სათანადოდ უფლებამოსილნი, ხელს ვაწერთ კონვენციას.

დადებულია რიო-დე-ჟაენეიროში ათას ცხრაას თთხმოცდათორმეტი წლის ხუთ ივნისს.

დანართი I განსაზღვრება და მონიტორინგი

1. ეკოსისტემები და ბინადრობის ადგილები: რომლებსაც ახასიათებთ დიდი მრავალფეროვნება, ენდემურ ან საფრთხეში მყოფ სახეობათა სიმრავლე, ან შეიცავენ ცოცხალ ველურ ბუნებას, აუცილებელია სამიგრაციო სახეობებისთვის; აქვთ სოციალური, ეკონომიკური, კულტურული და სამეცნიერო მნიშვნელობა, ან რეპრეზენტაციული თუ უნიკალური ხასიათი, ან დაკავშირებული არიან ძირითად ეკოლუციერ ან სხვა ბიოლოგიურ პროცესებთან;

2. სახეობები და თანასაზოგადოებები, რომლებიც საფრთხეშია და მოშინაურებული ან კულტივირებული სახეობების მონათესავე ველურ სახეობებს წარმოადგენ სამედიცინო, სასოფლო-სამეურნეო ან სხვა ეკონომიკური ღირებულების მქონენ; სოციალური, სამეცნიერო ან კულტურული მნიშვნელობის მქონენ; ბიოლოგიური მრავალფეროვნების შენარჩუნების და თანაბარზომიერი გამოყენების კვლევის დარგში დიდი მნიშვნელობის მქონე, მაგალითად ინდიკატორი

სახეობანი; და

3. სოციალური, სამეცნიერო ან ეკონომიკური მნიშვნელობის მქონენი, აღწერილი გენომები და გენები.

დანართი II

ნაწილი I საარბიტრაჟო გარჩევის პროცედურა მუხლი 1

მოსარჩელე მხარე აფყობინებს სამდივნოს, რომ მხარეები, 27-ე მუხლის შესაბამისად, დავას გადასცემენ საარბიტრაჟო გარჩევისათვის. შეტყობინება შეიცავს საარბიტრაჟო გარჩევის შინაარსს და ნაწილობრივ მოიცავს, კონვენციას ან ოქმების იმ მუხლებს, რომელთა განმარტებამ და გამოყენებამ გამოიწვია დავა. თუ მხარეები ვერ შეთანხმდნენ დავის საგანგებო სასამართლოს თავმჯდომარის დანიშვნამდე, მაშინ საგანს განსაზღვრავს საარბიტრაჟო სასამართლო. სამდივნო ამ სახით მიღებულ ინფორმაციას გადაუგზავნის კონვენციის ან შესაბამისი ოქმის ყველა დაინტერესებულ ხელშემკვრელ მხარეს.

მუხლი 2

1. ორი მხარის დავის დროს საარბიტრაჟო სასამართლოში სამი წევრი შედის. თითოეული მოდავე მხარე ნიშნავს თითო არბიტრს და ამრიგად ორი არბიტრი შეთანხმებით ნიშნავს მესამე არბიტრს, რომელიც სასამართლოს თავმჯდომარის ფუნქციას ასრულებს. ამ უკანასკნელს უფლება არა აქვს იყოს მოდავე მხარეთა მოქალაქე, ჰქონდეს ჩვეულებრივი საცხოვრებელი ადგილი ერთ-ერთში, მუშაობდეს მათთან ან რაიმე ფორმით დამოკიდებულება ჰქონდეს ამ საქმესთან.

2. ორგე მეტ მხარეს შორის დავის შემთხვევაში მხარეები, რომელსაც დავაში საერთო ინტერესები აქვთ, ერთმანეთთან შეთანხმებით ნიშნავენ სასამართლოს ერთ წევრს.

3. ნებისმიერი ვაკანსია შეივსება იმ პროცედურის შესაბამისად, რომელიც გათვალისწინებულია თავდაპირველი დანიშვნის მიხედვით.

მუხლი 3

1. თუ მეორე არბიტრის დანიშვნიდან ორი თვის გასვლის შემდეგ არ დანიშნულა საარბიტრაჟო სასამართლოს თავმჯდომარე, მაშინ მხარეების თხოვნით გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის გენერალური მდივანი ნიშნავს მას მომდევნო ორი თვის განმავლობაში.

2. თუ დავის ერთ-ერთი მხარე არ ნიშნავს არბიტრს თხოვნის მიღებიდან ორი თვის განმავლობაში, მეორე მხარეს უფლება აქვს შეატყობინოს ეს გენერალურ მდივანს, რომელიც ნიშნავს მას მომდევნო ორი თვის განმავლობაში.

მუხლი 4

საარბიტრაჟო სასამართლოს თავისი გადაწყვეტილებები გამოაქვს კონვენციის დებულებების, ნებისმიერი შესაბამისი ოქმების და საერთაშორისო სასამართლოს ნორმების დებულებების თანახმად.

მუხლი 5

თუ მოდავე მხარეები სხვაგვარად არ შეთანხმებულან, მაშინ საარბიტრაჟო სასამართლო განსაზღვრავს პროცედურის საკუთარ წესებს.

მუხლი 6

ერთ-ერთი მხარის თხოვნით, საარბიტრაჟო სასამართლოს შეუძლია ურჩიოს დაცვის აუცილებელ დროებითი ღონისძიებანი

მუხლი 7

მოდავე მხარეები ხელს უწყობენ საარბიტრაჟო სასამართლოს მუშაობას და, კერძოდ, იყენებენ თავიანთ ხელთ არსებულ ყველა შესაძლებლობას:

ა) წარუდგენენ საქმესთან დაკავშირებულ ყველა დოკუმენტს, ინფორმაციებს და მასალებს; და

ბ) საჭიროების კვალობაზე აძლევენ შესაძლებლობას გამოიძახოს მოწმეები ან ექსპერტები და გაეცნოს მათ ჩვენებებს.

მუხლი 8

მხარეები და არბიტრები მოვალენი არიან უბრუნველყონ საარბიტრაჟო სასამართლო გარჩევისას კონფიდენციალურად მიღებული ნებისმიერი ინფორმაციის საიდუმლოება.

მუხლი 9

თუ საარბიტრაჟო სასამართლო არ მიიღებს სხვა გადაწყვეტილებას, საქმის კონკრეტული ვითარებიდან გამომდინარე. სასამართლო ხარჯები მოდავე მხარეებს შორის თანაბრად ნაწილდება. სასამართლო აღრიცხავს მთელ თავის დანახარჯებს და მხარეებს წარუდგენს ამ ხარჯების საბოლოო ანგარიშს.

მუხლი 10

ნებისმიერ ხელშემკვრელ მხარეს, თუ დავაში აქვს სამართლებრივი ხასიათის ინტერესი, რომელსაც შეიძლება შეეხონ საქმის გამო გამოგანილი გადაწყვეტილებით, შეუძლია სასამართლოს თანხმობით მონაწილეობა მიიღოს საქმის მოსმენაში.

მუხლი 11

სასამართლოს შეუძლია მოისმინოს შემსვედრი სარჩელები, რომლებიც უშუალოდ დავის საგნიდან გამომდინარეობს, და მიიღოს გადაწყვეტილება.

მუხლი 12

საარბიტრაჟო სასამართლოს გადაწყვეტილებები საპროცედურო საკითხებზე და საქმის არსებითს საკითხებზე მისი წევრების ხმათა უმრავლესობით მიიღება.

მუხლი 13

თუ მოდავე მხარეთაგან ერთ-ერთი არ გამოცხადდება საარბიტრაჟო სასამართლოში ან არ შეუძლია გამოსვლა თავისი საქმის დასაცავად, მეორე მხარეს შეუძლია სთხოვოს სასამართლოს განაგრძოს მოსმენა და გამოიგანოს საბოლოო გადაწყვეტილება. თუ ერთ-ერთი მხარე არ ესწრება ან არ შეუძლია თავისი საქმის

დაცვა, ეს ვერ შეაფერხებს საქმის გარჩევას. საბოლოო გადაწყვეტილების გამოგანამდე საარბიტრაჟო სასამართლო უნდა დარწმუნდეს, რომ სარჩელი ფაქტობრივად და იურიდიულად დასაბუთებულია.

მუხლი 14

სასამართლოს საბოლოო გადაწყვეტილება გამოაქვს თავისი საბოლოო დაფუძნებიდან 5 თვის შემდეგ, თუ საჭიროდ არ ჩათვლის ამ ვადის გაგრძელებას კიდევ ერთი პერიოდით – არა უმეტეს 5 თვისა.

მუხლი 15

საარბიტრაჟო სასამართლოს საბოლოო გადაწყვეტილება შემოიფარგლება დავის საგნით და თან ახლავს იმ მოტივების ახსნა, რომლებიც საფუძვლად უდევს მას. იგი შეიცავს იმ წევრთა სახელებს, რომლებიც მონაწილეობდნენ მის მიღებაში და საბოლოო გადაწყვეტილებას მიღების თარიღს. სასამართლოს ნებისმიერ წევრს შეუძლია დაურთოს თავისი განსაკუთრებული აბრი ან აბრი, რომელიც განსხვავდება საბოლოო გადაწყვეტილებისაგან.

მუხლი 16

დადგენილება სავალდებულო მოდავე მხარეთათვის. იგი არ ექვემდებარება გასაჩივრებას, თუ მოდავე მხარეები წინასწარ არ შეთანხმებულან გასაჩივრების პროცედურაზე.

მუხლი 17

ნებისმიერი უთანხმოებანი, რომლებიც შეიძლება წარმოიშვას მოდავე მხარეებს შორის სასამართლოს საბოლოო გადაწყვეტილების განმარტებისას ან შესრულებისას, ნებისმიერ მხარეს შეუძლია გადასცეს განსახილველად იმ საარბიტრაჟო სასამართლოს, რომელმაც გამოიტანა ეს გადაწყვეტილება.

ნაწილი 2

შეთანხმების პროცედურა მუხლი 1

შემთანხმებელი კომისია იქმნება ერთ-ერთი მოდავე მხრის თხოვნით. თუ მხარეები სხვანაირად არ შეთანხმებულან, ამ კომისიაში შედის ხუთი წევრი, რომელთაგან ორს ყოველი დაინტერესებული მხარე ნიშნავს, ხოლო თავმჯდომარეს ერთობლივად ირჩევენ წევრები.

მუხლი 2

დავაში, რომელშიც ორგები მეტი მხარე მონაწილეობს, საერთო ინტერესების მქონე მხარეები ერთმანეთთან შეთანხმებით ნიშნავენ კომისიაში თავიანთ წევრებს. თუ არის სხვადასხვა ინტერესების მქონე ორი ან მეტი მხარე, ან ვერ შეთანხმდნენ საერთო ინტერესების თაობაზე, ისინი წევრებს ცალ-ცალკე ნიშნავენ.

მუხლი 3

თუ მხარეებისათვის განსაზღვრული რომელიმე დანიშვნა არ ხდება შემთანხმებელი კომისიის შექმნის შესახებ მოთხოვნის წამოყენების თარიღიდან ორი

თვის განმავლობაში, მაშინ გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის გენერალური მდივანი, თხოვნის წარმდგენი მხარის შესაბამისი მიმართვის შემთხვევაში, თვითონ ნიშნავს კომისიის წევრებს მომდევნო ორი თვის განმავლობაში.

მუხლი 4

თუ შემათანხმებელი კომისიის თავმჯდომარე არ აურჩევიათ კომისიის ბოლო წევრების დანიშვნის შემდეგ ორი თვის განმავლობაში, მაშინ გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის გენერალური მდივანი, ერთერთი მხარის შესაბამისი მიმართვის საფუძველზე ნიშნავს თავმჯდომარეს მომდევნო ორი თვის განმავლობაში.

მუხლი 5

შემთანხმებელი კომისია გადაწყვეტილებებს იღებს თავის წევრთა ხმების უმრავლესობით. თუ მოდავე მხარეები სხვაგვარად არ შეთანხმებულან, მაშინ იგი ადგენს თავის საკუთარ პროცედურას და შეაქვს დავის გადასაწყვეტად წინადადება, რომელსაც მხარეები განიხილავენ.

მუხლი 6

შემთანხმებელი კომისიის კომპეტენციის გამო უთანხმოების შემთხვევაში საკითხს ეს კომისია წყვეტს.